

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203646
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819203646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Q. XXX/XA . a otca Q. F., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom S., H. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. januára 2020, č.k. 15P/36/2019-90, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K. každú sobotu v párnom týždni v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka maloletú v stanovenom čase otcovi odovzdá pred bydliskom otca a v určenom čase si maloletú vyzdvihne pred bydliskom otca maloletej, pričom je povinná dieťa na styk pripraviť a styk otcovi s dieťaťom umožniť. Výrokom II. súd konštatoval, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/15/2018 zo dňa 31.05.2018 v časti úpravy styku. Výrokom III. súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca dieťaťa na maloletú K., naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.09.2015, č.k. 14P/56/2014 zo sumy 120 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne, počnúc 01.01.2020, ktoré výživné je otec dieťaťa povinný platiť k rukám matky dieťaťa, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Výrokom IV. súd uložil otcovi dieťaťa zaplatiť nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného za čas od 01.01.2020 do 31.01.2020 vo výške 40 eur najneskôr do konca mesiaca február 2020 a výrokom V. návrh otca dieťaťa na zníženie výživného zamietol. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v časti úpravy styku ust. § 24 ods. 4 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine a v časti rozhodnutia o zvýšení výživného ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Súd uviedol, že pokiaľ ide o návrh matky na zmenu úpravy styku, dospel k záveru, že tento je dôvodný, aj keď nezistil dôvody na absolútny zákaz otca s dieťaťom. Konštatoval, že doteraz súdom upravený styk otca s maloletou podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.05.2018, č.k. 8P/15/2018 sa realizoval obmedzene, od leta 2019 nastali zmeny v správaní maloletej, keď sa prechodne zhoršil jej zdravotný stav, mala sklony k úzkostiam a k sebapoškodzovaniu. Matka označila tieto zmeny ako dôsledok návštev u otca, otec uvedené dôrazne poprel. Otec naznačil určité problémy pri návštevách dcéry vzhľadom na jej vek, a to s vykonaním osobnej hygieny dieťaťa, keďže ide o mentálne postihnuté a nehovoriace dievča. Vzhľadom na odporúčania ošetrojúcej pedopsychiatričky, aby bol vykonávaný kontakt u otca obmedzene podľa úpravy vykonanej neodkladným opatrením súdu, teda len každú druhú sobotu bez prespatia, považoval súd takto rodičmi odskúšaný styk aj v priebehu konania za primeraný a aktuálne aj

v najlepšom záujme maloletej. Aj z oznámenia MUDr. Evy Garajovej zo dňa 31.12.2019 vyplýva, že v dôsledku liečby lexaurinom sa stav maloletej zlepšil, ošetrojúca lekárka doporučila ponechať kontakt s otcom podľa neodkladného opatrenia súdu. Poukázala na vek, v ktorom sa maloletá nachádza, keď sa u nej „potencuje úzkosť z odlúčenia od kľúčovej osoby v živote - mamy, pre to by nebolo vhodné u otca prespávať“. Súd konštatoval, že zhoršenie zdravotného stavu nemožno jednoznačne dávať do príčinnej súvislosti s návštevami u otca, avšak faktom je, že zdravotný stav maloletej sa po psychickej stránke zhoršil, podrobuje sa naďalej liečbe lexaurinom, nevie popísať svoje problémy dospelujúceho dieťaťa a pokiaľ sa jej stav stabilizoval aj v situácii, že bola u otca len počas soboty bez prespatia, považoval súd takto upravený styk za vhodný. Súd nemal pochybnosti o tom, že otec sa dokáže o dieťa postarať, rozumie jej aj jej potrebám, avšak dôležitý je záujem dieťaťa a záujem na jej ďalšom zdravom vývine. Významným je pritom aj posúdenie schopnosti rodičov dohodnúť sa na výchove dieťaťa, pričom v konaní bolo preukázané, že medzi rodičmi naďalej dochádza k nezhodám, navzájom si vyčítajú nedoriešené BSM a vzťahy z minulosti. Vzájomne sa obviňujú, zvlášť otec sa „štylizuje“ do role rodiča, ktorý potrebám dieťaťa rozumie viac. Súd zdôraznil, že práve otec by mal starostlivo zvážiť, či konfrontačný spôsob vedenia konania pred súdom, zahŕňajúci osobné útoky voči matke, je skutočne v záujme dieťaťa; kľúčovým predpokladom riadnej výchovy maloletej aj vzhľadom na jej postihnutie sú korektné vzťahy medzi rodičmi. Súd preto upravil styk otca s maloletou každú sobotu v párnom týždni od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že maloletú aj vzhľadom na jej postihnutie a úzku späťosť s matkou bude k otcovi vozíť matka a bude si ju tam aj preberať. Matka totiž disponuje osobným motorovým vozidlom, ktoré bolo pridelené štátom maloletej pre uspokojovanie jej potrieb, dostáva príspevok na pohonné hmoty a je určite v záujme dcéry, ak ju privezie a od otca aj odvezie. Súd dodal, že celkovo skratovo vyznieva postoj otca, ktorý tvrdil na pojednávaní, že buď bude mať dcéru každú sobotu alebo ju nebude mať vôbec. Podľa názoru súdu aj takýto styk vzhľadom na vývinové potreby maloletej má pre maloletú význam o to viac, ak sa jej otec bude plnohodnotne venovať. Pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie výživného, tento súd považoval za dôvodný čiastočne. Poukázal na to, že v čase poslednej úpravy výživného mal otec určené výživné aj na mal. Q. vo výške 140 eur mesačne, pričom syn Q. je od r. 2018 zamestnaný a otcovi teda zanikla táto vyživovacia. V tom čase otec prevádzkoval koncesiu na taxislužbu a prezentoval ako podnikateľ príjem 750 eur, avšak odvádzal odvody do zdravotnej poisťovne 57 eur, prispieval matke na domácnosť 60 eur, splácal vozidlo 110 eur, za pohonné hmoty dal 200 eur mesačne. Matka bývala s deťmi v rodinnom dome a poberala opatrovateľský príspevok 270,32 eur, rodinné prídavky na dve deti, príspevok od Dobrého anjela 120 eur, kompenzačné príspevky 18,39 eur, na auto 33,09 eur. Spolu mala matka príjem aj s rodinnými prídavkami do 500 eur mesačne. Súd mal preukázané, že otec skončil pracovný pomer v spoločnosti B. K. v S. ku dňu 23.08.2019 dohodou, avšak bolo preukázané, že tento pracovný pomer by nebol trval, pretože zamestnávateľ prestal v tejto oblasti podnikať. Súd preto nemohol vychádzať zo záveru, že otec sa o príjem tu dosahovaný v sume 500 eur mesačne pripravil. Aj keď zamestnávateľ uvádzal zjavne nižší príjem priemerne o cca 50 eur mesačne, je zrejmé, že v skutočnosti podľa vyjadrenia otca bol tento príjem do 500 eur. V mesiaci september bol otec bez príjmu, nebol zamestnaný, ani evidovaný na úrade práce, v októbri a v novembri 2019 si privyrobil sezónnou prácou s príjmom 300 eur mesačne. Nový pracovný pomer má otec od 07.01.2020 s predpokladaným príjmom 626 eur. Otec uvádzal aj prechodne zhoršený zdravotný stav, keď sa podroboval okrem iného biologickej liečbe, preto súd prihliadol na nim tvrdý nepriaznivý zdravotný stav prechodného charakteru a za obdobie od podania návrhu matky na zvýšenie výživného do januára 2020, kým sa otec riadne nezamestnal, nepovažoval za vhodné zvýšenie výživného. Súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 01.01.2020 na sumu 160 eur, keď prihliadol na jeho aktuálne zamestnanie s príjmom cca 620 eur a na tú skutočnosť, že mu zanikla vyživovacia povinnosť voči synovi Q. v sume 140 eur mesačne, pričom iné vyživovacie povinnosti nemá. Otec uvádzal, že zo svojho príjmu hradí za byt 91,34 eur, za internet 9,99 eur, spláca úvery v sume 68,75 eur a v sume 50,48 eur a ďalšiu dlžobu 30 eur z titulu splátky provízie. Súd konštatoval, že na tieto výdavky nemohol prihliadať, pretože výživné musí mať prednosť pred úvermi otca, o to zvlášť, že boli určené na klimatizáciu a zariadenie bytu. Súd zdôraznil, že otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá sa tiež musí na výdavkoch na bývanie a splácanie úverov spojených s bytom podieľať. Otec pritom nebol schopný počas celého súdneho konania preukázať príjem manželky, a to ani napriek opakovaným výzvam súdu. Súd porovnal aj pomery u matky, ktorá v čase určenia výživného mala príjem do 500 eur mesačne, taktiež mala vyživovaciu povinnosť voči synovi Q., naďalej mala výdavky na domácnosť, v ktorej žila s deťmi. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť vzhľadom na postihnutie dcéry predovšetkým výkonom osobnej starostlivosti o ňu, vozí ju do a zo školy, navštevuje odborných lekárov. V súčasnej dobe príjem matky predstavuje po sčítaní opatrovateľského príspevku a všetkých príspevkov, vrátane príspevku od nadácie Dobrý anjel a prídavky na dieťa sumu do 750 eur, teda príjem vyšší ako v čase poslednej úpravy

výživného. Matka pritom uhrádza náklady na bývanie, za elektrinu, vodu, plyn, televíziu približne do 100 eur, spláca úver na televízor a ďalší spoločný úver, ktorý má s otcom 94,50 eur. Má výdavky na telefón, internet, pohonné hmoty, na školské potreby a lieky pre maloletú. Okrem toho zabezpečuje stravu, pričom v domácnosti byva aj plnoletý syn, ktorý prispieva sumou 50 eur mesačne. Zmena pomerov teda nastala aj u matky v tom, že plnoletý syn je už zárobkovo činný a je povinný jej prispievať na domácnosť, preto zvýšil výživné len na sumu 160 eur mesačne. Opodstatnené a preukázané považoval súd výdavky na zdravotnú starostlivosť maloletej, zvýšené výdavky na drogériu, kozmetiku, stravu, ošatenie, pretože výživné bolo upravované naposledy takmer pred piatimi rokmi. Zmena pomerov nastala aj u maloletej, ktorá je takmer o 5 rokov staršia, pričom poplatky za školské potreby predstavujú ročne 50 eur, úbor na telocvik, prezuvky, školské dosky, vrecko, peračník je približne v sume 100 eur ročne, ďalej sú to výdavky na MHD, školské výlety, divadlo a podobne. Všetky tieto opodstatnené náklady súvisiace s maloletou odôvodňujú zvýšenie výživného na sumu 160 eur mesačne. Z dôvodov zvýšenia výživného súd návrh otca na zníženie výživného ako neopodstatnený zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. dieťaťa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že pokiaľ ide o úpravu styku, bude oprávnený stretávať sa s maloletou každú sobotu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka mu maloletú odovzdá v stanovenom čase v mieste jeho bydliska a zároveň pred jeho bydliskom si maloletú aj vyzdvihne. Zároveň žiadal zmeniť rozsudok v časti výživného tak, že vyživovacia povinnosť mu bude znížená na sumu 100 eur mesačne od 26.08.2019. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a neobjektívnosti súdu. Pokiaľ ide o úpravu styku namietal, že styk s maloletou mu bol obmedzený na základe vykonštruovaných obvinení, ktoré sa v čase pojednávania nepotvrdili, skôr vyvrátili a pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného súd vychádzal z hypotetických príjmov a nezohľadňoval skutkový stav výdavkov.

3. K odvolaniu otca mal. dieťaťa podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že zotrváva na svojich ústnych a písomných vyjadreniach s tým, že návrh otca na zníženie výživného nie je v prospech mal. dieťaťa.

4. Matka maloletej v rámci odvolacieho konania nepodala písomné vyjadrenie k odvolaniu otca, doložila však do spisu správu detskej psychiatričky MUDr. Evy Garajovej z poslednej kontroly maloletej u nej, podľa ktorej je naďalej doporučená liečba maloletej lexaurinom a doporučila doriešiť kontakt s otcom (otec sa odvolal), pričom súčasné opatrenie ohľadne úpravy styku sa jej javí pre kontakt s otcom naďalej perspektívne dostačujúce.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje a dodáva nasledovné:

7. V prejednávanej veci sa matka mal. dieťaťa domáhala úpravy styku - zamedzenia styku otca s maloletou z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu maloletej, pričom doposiaľ bol upravený styk rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.05.2018, č.k. 8P/15/2018-64, na základe schválenej rodičovskej dohody tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s mal. K. každý páry týždeň od piatka 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. Otec maloletej s obmedzením styku nesúhlasil, rovnako nesúhlasil, aby bol naďalej realizovaný styk v zmysle uznesenia o neodkladnom opatrení, vydaného v priebehu konania dňa 30. septembra 2019, č.k. 15P/36/2019-36, ktorým bolo rozhodnuté, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s mal. K. každú sobotu v párnom týždni v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka maloletú v stanovenom čase otcovi odovzdá pred jeho bydliskom a v určenom čase si maloletú pred bydliskom otca aj vyzdvihne. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že za súčasného zhoršenia zdravotného stavu maloletej, s poukazom aj na odporúčania jej detskej pedopsychiatričky, je dôvodné pôvodnú úpravu styku v zmysle posledného rozsudku zmeniť tak, že úprava styku otca s maloletou bude realizovaná iba počas dňa, bez prespatia u

otca, a to každú párnú sobotu. Je potrebné zdôrazniť, že vo veciach úpravy styku musí brať súd do úvahy špecifiká každého jedného prípadu a z týchto skutočností vyabstrahovať, čo je v najlepšom záujme mal. dieťaťa. Neexistuje šablóna, v rámci ktorej by mohlo byť skonštatované, že úprava styku rodiča s mal. dieťaťom podľa určitého vzorca (rozsah a forma) je optimálna a v jeho najlepšom záujme. Majúc na zreteli uvedené je možné tvrdiť, že umožnenie styku rodiča s mal. dieťaťom v primeranej miere je závislé od hodnotenia konkrétnej situácie súdom na základe posúdenia dôkazov a zistených skutočností. Za podmienky, že druhý rodič má záujem sa s maloletým dieťaťom stykať, jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú predpoklad, že bude na mal. dieťa negatívne vplyvať a je schopný sa o maloleté dieťa počas doby styku postarať, je v záujme maloletého dieťaťa bez najmenších pochybností styk náležite upraviť. Tento stav je pre maloleté dieťa tak prínosný po stránke emočnej ako aj po stránke intelektuálnej. Záujem maloletého dieťaťa sa hodnotí v spojitosti s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi a zistenými skutočnosťami. Na rozhodnutie o forme a rozsahu styku má potom vplyv mnoho faktorov tak na strane mal. dieťaťa (napr. vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorému nie je zverené do jeho osobnej starostlivosti, obvyklý režim maloletého dieťaťa), ako aj na strane rodiča, napr. rodinné pomery, vzájomný vzťah rodičov, vzdialenosť medzi miestom bydliska maloletého dieťaťa a rodiča, ktorému nie je dieťa zverené do jeho osobnej starostlivosti).

8. S poukazom na uvedené skutočnosti bol zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd toho názoru, že za daného stavu, predovšetkým s poukazom na zdravotný stav mal. K., je plne dôvodné styk otca s maloletou upraviť v rozsahu ako bol styk upravený aj v priebehu konania neodkladným opatrením. Teda za súčasného stavu je styk vhodne upraviť bez prespatia u otca a vo frekvencii každej druhej párnej soboty od 09.00 hod. do 18.00 hod.

9. Odvolací súd dodáva, že je predovšetkým v záujme mal. K., aby rodičia dokázali spolu bezkonfliktne komunikovať, dodržiavali riadny režim styku a vzájomne sa pred maloletou neosočovali, aby ich negatívne správanie nemalo akýkoľvek dopad na vývin maloletej.

10. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol aj o návrhu matky na zvýšenie výživného a nepovažoval za dôvodný návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

11. V zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na stane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

12. Za kvalifikovanú zmenu pomerov sa považuje taká zmena, ktorá odôvodňuje zmenu skoršej úpravy výživného. Rozumieme ňou takú zmenu v pomeroch subjektov právneho vzťahu, ktorá výrazne ovplyvňuje ich majetkové pomery a príjmy, resp. výdavky na potreby. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

13. V preskúmvanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že vyživovacia povinnosť na maloletú K. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.09.2015, č.k. 14P/56/2014-120, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov. Maloletá K. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej 120 eur mesačne. Uvedeným rozsudkom bolo zároveň rozhodované aj o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. Q., ktorý bol rovnako zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na jeho výživu sumu 140 eur mesačne. V tom čase mala mal. K. XX rokov. Na maloletú matka poberala opatrovateľský príspevok, na obe deti prídavky na deti, príspevok od organizácie Dobrý anjel 120 eur mesačne, na kompenzačné príspevky 18,39 eur a na auto 33,09 eur. U otca súd vychádzal z priemerného príjmu 750 eur mesačne.

14. Maloletá K. má v súčasnosti XX rokov, je takmer o 5 rokov staršia. Naďalej má výdavky na školské potreby, prezuvky, úbor na telocvik, ošatenie, MHD, výlety, hygienické potreby. Celkový príjem matky, vrátane opatrovateľského príspevku, všetkých príspevkov na maloletú, ako aj prídavkov na dieťa, predstavuje mesačne cca 750 eur. Matka hradí všetky náklady súvisiace s bývaním, stravou, potrebami

v domácnosti. Plnoletý syn účastníkov, ktorý je zárobkovo činný, prispieva na potreby domácnosti sumou 50 eur mesačne. U otca súd vychádzal z príjmu 500 eur mesačne u pôvodného zamestnávateľa B. K. S.. V mesiaci september 2019 príjem nemal, v mesiaci október a november 2019 si privyrobil sezónnou prácou s príjmom 300 eur mesačne. Od 07.01.2020 je otec zamestnaný s predpokladaným príjmom 626 eur mesačne. Otec býva s priateľkou v jednoizbovom byte. V súčasnosti s ňou očakáva narodenie dieťaťa.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne konštatoval zmenu pomerov tak u rodičov mal. dieťaťa, ako aj u samotnej mal. K., odôvodňujúcu zvýšenie výživného otca na maloletú. Otcovi zanikla vyživovacia povinnosť na syna Q. v sume 140 eur mesačne a berúc v úvahu príjem otca, jeho celkové pomery, ako aj potreby maloletej K., bol zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd toho názoru, že zvýšenie výživného na mal. K. od posledného rozhodnutia o 40 eur mesačne zodpovedá tak schopnostiam a možnostiam otca, ako aj uvádzaným potrebám mal. dieťaťa, vyžadujúceho si vzhľadom na jeho postihnutie naďalej pretrvávajúcu špeciálnu osobnú starostlivosť matky. Za situácie, že otec dieťaťa sa medzičasom oženil a čaká ďalšie dieťa, táto skutočnosť bez ďalšieho nemôže byť dôvodom na konštatovanie zmeny jeho pomerov, majúcej vplyv na zásadnú zmenu výživného vo forme jeho zníženia.

16. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).